

РЕШЕНИЕ № 116
гр. Перник, 15 юли 2009г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, първи касационен състав, в публично заседание на седемнадесети юни две хиляди и девета година , в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Р.С., като разглежда докладваното съдия Св. Д. к.н.а.х.д. № 115/2009г. по описа на съда, за да се произнесе , взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл.от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 94 от 28.04.2009г., постановено по н.а.х.д. № 91/2009г. по описа на Радомирски районен съд, е потвърдено изцяло наказателно постановление № 83/02.02.2009г., издадено от ВРИД началник на РУ Радомир , с което на В.К.Ц. ***, на основание чл. 179 ,ал.2 предл.1 от Закон за движението по пътищата/ЗДвП/ е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл.20 ал.2 предложение 1-во от ЗДвП и съгласно Наредба № 1-1959 на МВР са й отнети общо 4 контролни точки.

Недоволен от така постановеното решение касационния жалбоподател В.К.Ц. го обжалва с твърдения за незаконосъобразност и неправилност на съдебния акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Излагат се доводи за несъставомерност на деянието, като се моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба - РУ на МВР Радомир, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник заявява становище, че жалбата е неоснователна и решението на РРС следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник като разглежда делото по реда на чл. 217 и следващите от Административно процесуалния кодекс и след като взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и доказателствата по делото, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Решението на въззивния съд е неправилно.

Обстоятелствата, установени във фактическата обстановка, която Районният съд е приел, се споделят и от настоящата инстанция.Тя не спори и от касатора ,който в съдебно заседание 17.06.2009г. заявява ,че правно значимите факти са установени правилно, но решаващият съд, произнасяйки се относно законосъобразността на наказателното постановление не извършил правилна преценка на тяхната съставомерност с деянието по чл.20 ал.1 предл 1 т ЗДвП , като не е отчел дали установеното нарушение е извършено виновно от наказаното лице. Направеното оплакване е неоснователно.Безспорни са

доводите на съда, споделени изцяло от касационния състав, че касаторът, е извършил вмененото му нарушение на чл. 20 ,ал.1 предл.1-во от ЗДвП.

Същевременно при извършване на касационната проверка настоящата инстанция констатира наличието на пороци на обжалваното решение. Налице е противоречие между изложените мотиви от решаващия съд и диспозитива на решението. Липсват й мотиви относно вида и размера на определеното от административно-наказващия орган наказание, като съдът не се е съобразил с разпоредбата на чл. 28 ,б "а" ЗАНН . Относно последното е издадено и Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по тълкувателно дело № 1/2005 г. на наказателната колегия на ВКС, като в същото е посочено, че преценката на административно-наказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

Такава преценка не е извършена от административно наказващия орган, който в изпълнение разпоредбата на чл. 27, ал. 2 ЗАНН при определяне на наказанието е следвало да вземе предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, както и да обсъди всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и ако беше съобразил тази законова разпоредба, би се стигнало до извода, че в случая се касае за маловажен случай на административно нарушение, да приложи разпоредбата на чл. 28, б. "а" ЗАНН и да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение, ще му бъде наложено административно наказание.

Тази хипотеза не е преценена и от въззивната инстанция, поради което съдът неправилно е потвърдил атакуваното наказателно постановление. Ако бе изследвал задълбочено причините и последиците от извършеното от касатора Ц. нарушение, решаващият съд би стигнал до правилния извод, а именно: че с деянието си жалбоподателят, макар и формално да е осъществил признаците на предвиденото в ЗДвП административно нарушение, последното, поради своята малозначимост, е явно с незначителна обществена опасност. Съгласно чл. 93, т. 9 от НК, един от критериите за определяне на едно деяние като маловажен случай е липсата или незначителността на вредните последици. По делото не са представени никакви доказателства, касаещи настъпил вредоносен резултат. Предвид изложеното, съдът намира, че в настоящата хипотеза следва да се приложи разпоредбата на чл. 28, б. "а" от ЗАНН, като нарушителят бъде предупреден, че при повторно извършване на нарушение, ще му бъде наложено административно наказание.

С оглед изложеното, Административен съд Перник намира, че решението на Районен съд Радомир, като неправилно и незаконосъобразно, ще следва да бъде отменено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК и и чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът,

Р Е Ш И :

Отменя Решение № 94 от 28.04.2009г г. по по нахд № 91 по описа на Районен съд Радомир за 2009г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

Отменя Наказателно постановление № 83/02.02.2009г., издадено от ВРИД началник на РУ Радомир.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/